

ชื่อสารนิพนธ์ การศึกษานुकคลิกภาพและเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
ผู้เขียน นางสาว โรสไฮดา ปาทาน
สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา 255 4

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษานुकคลิกภาพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. เพื่อศึกษาเชาวน์อารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 3. เพื่อเปรียบเทียบเชาวน์อารมณ์ ระหว่าง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีนุกคลิกภาพแบบเก็บตัว และแบบแสดงตัว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนราธิวาส อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ปีการศึกษา 2551 จำนวน 267 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดนุกคลิกภาพแบบเก็บตัว – แสดงตัว และแบบประเมินเชาวน์อารมณ์ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดนุกคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว เท่ากับ 0.78 และ 0.76 ตามลำดับ ส่วนแบบประเมินเชาวน์อารมณ์ มีค่าความเชื่อมั่นในด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข เท่ากับ 0.83, 0.70 และ 0.63 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าการทดสอบที (t-test) ค่าการทดสอบเอฟ (F-test) และการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศ และระดับชั้น โดยส่วนใหญ่ นักเรียนมีนุกคลิกภาพแบบแสดงตัว (86.52 %) และนุกคลิกภาพแบบเก็บตัว (13.48 %)

2. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำแนกตามเพศ และระดับชั้น มีเชาวน์อารมณ์โดยรวม และเชาวน์อารมณ์แต่ละด้านไม่แตกต่างกัน โดยมีเชาวน์อารมณ์โดยรวม ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข อยู่ในระดับปานกลาง

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีเชาวน์อารมณ์ ด้านดี สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเชาวน์อารมณ์ ด้านดี สูงกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเชาวน์อารมณ์ด้านเก่ง และด้านสุข ไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัวและแบบแสดงตัว มีค่าเฉลี่ยของเซวรณ์อารมณ์ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เซวรณ์อารมณ์ด้านดี และเซวรณ์อารมณ์ด้านสุขไม่แตกต่างกัน แต่เซวรณ์อารมณ์ด้านเก่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบแสดงตัว มีค่าเฉลี่ยของเซวรณ์อารมณ์ด้านเก่งสูงกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

Prince of Songkla University
Pattani Campus